

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **J.**, bývajúceho v O., zastúpeného JUDr. M., advokátom v Č., proti odporcom **1/ S., 2/ K., 3/ L.** š.p., so sídlom v B., zastúpenému JUDr. A., advokátkou v Č., **o náhradu škody 5 360,62 € (161 494 Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 12 C 660/1998, o dovolaní odporcu 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 14. novembra 2007 sp. zn. 7 Co 92/2007, 7 Co 91/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporca 3/ je povinný zaplatiť navrhovateľovi do troch dní náhradu trov dovolacieho konania 66,54 € do rúk JUDr. M., advokáta so sídlom v Č..

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Čadca rozsudkom z 9. mája 2006 č.k. 12 C 660/1998-257 zamietol ako nedôvodný návrh na náhradu škody 5 360,62 € (161 494 Sk) s úrokom z omeškania od 10. decembra 1994 do zaplatenia, ktorú navrhovateľ uplatnil ako ušlý zisk za obdobie od 10. decembra 1994 do 17. januára 1997 vo výške 4 099, 25 € (123 494 Sk) v spojitosti so zadržaním a neskorším utratením ťažného koňa navrhovateľa a ako náhradu za tohto koňa vo výške jeho kúpnej ceny 1 261,37 € (38 000 Sk). Zároveň navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi 3/ trovy konania v sume 588,92 € (17 742 Sk). Tento rozsudok doplnil uznesením z 1. marca 2007 č.k. 12 C 660/1998-274, v ktorom uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporcovi 3/ ďalšie trovy konania z titulu právneho zastúpenia vo výške 1 410,47 € (42 492 Sk) a zároveň vyslovil, že odporcom 1/ a 2/ neprisudzuje náhradu trov konania.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Žiline rozsudkom zo 14. novembra 2007 sp. zn. 7 Co 92/2007, 7 Co 91/2007 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý. Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách prvostupňového konania zmenil tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov prvostupňového konania. Odporcom 1, 2/ a 3/ náhradu trov odvolacieho konania neprisúdil.

Proti rozsudku odvolacieho súdu v časti o náhrade trov konania (prvostupňového i odvolacieho) podal dovolanie odporca 3/. Žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu v časti o trovách (prvostupňového i odvolacieho) konania a vec mu vrátil na ďalšie konanie s právnym názorom, podľa ktorého odporca 3/ má právo na náhradu trov pôvodného celého konania ako aj dovolacieho konania a opätovného odvolacieho konania. Odvolaciemu súdu vytýkal nesprávne právne posúdenie otázky náhrady trov celého konania.

Navrhovateľ vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie ako neprípustné odmietnuť a žiadal priznať trovy dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Napriek tomu, že odvolací súd rozhodol vo forme rozsudku, dovolanie odporcu 3/ smeruje proti tej časti rozhodnutia, v ktorom rozhodol o trovách konania. O trovách konania rozhoduje súd vo forme uznesenia (§ 167 ods. 1 O.s.p.), preto treba prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu o trovách konania posudzovať podľa zákonných ustanovení, ktoré vymedzujú, kedy je prípustné dovolanie proti uzneseniu.

Podľa § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa. Hoci súd prvého stupňa zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v časti o trovách konania, citované zákonné ustanovenie

prípustnosť podaného dovolania založiť nemôže. Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. totiž ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o **trovách konania**, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením. Dovolanie odporcu 3/ tak smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, kde je dovolanie vylúčené (§ 239 ods. 3 O.s.p.).

Dovolací súd so zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadať vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v tomto ustanovení, ktoré pripúšťajú dovolanie proti rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných v ňom vymenovaných procesných väd (ide o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodutej alebo už prv začatého konania, o prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, o prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Vady konania vymenované v citovanom § 237 O.s.p. neboli v dovolaní namietané a ani nevyšli najavo v dovolacom konaní.

Vzhľadom na uvedené možno ustáliť, že v danom prípade prípustnosť dovolania odporcu 3/ nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Odporca 3/ v dovolaní namieta, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). K tejto námietke je treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje tzv. zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia odporcu 3/ boli opodstatnené (dovolací súd sa nimi z tohto aspektu nezaoberal), ním uvádzané skutočnosti by mali za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladali by ale prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcu 3/ odmietol podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný.

V dovolacom konaní procesne úspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti odporcovi 3/, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľ náhradu trov dovolacieho konania uplatnil a ich výšku vyčíslil. Dovolací súd v zhode s doterajšou praxou vzal zreteľ k tomu, že právny zástupca navrhovateľa zastupoval tohto účastníka už v konaní pred oboma nižšími stupňami súdov. Navrhovateľovi priznal preto náhradu trov dovolacieho konania iba za úkon právnej služby advokáta, ktorú poskytol vypracovaním vyjadrenia z 20. marca 2008 k dovolaniu, pričom odmenu advokáta určil vo výške jednej polovice (§ 14 ods. 2 písm. c/, ods. 5 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len „vyhláška“) zo základnej sadzby tarifnej odmeny 101,24 € = 3 050 Sk (určenej podľa § 10 ods. 1 vyhlášky z tarifnej hodnoty veci, t.j. z dovolateľom požadovanej náhrady prvostupňového a odvolacieho konania spolu v sume 2 528,94 € = 76 187 Sk). K tejto odmene 50,62 € (1 525 Sk) priznal dovolací súd podľa § 18 ods. 3 vyhlášky DPH 9,62 € (289,75 Sk) a podľa § 16 ods. 3 vyhlášky aj režijný paušál 6,30 € (190 Sk), spolu teda náhradu trov dovolacieho konania vo výške 66,54 € (2 004,75 Sk).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. apríla 2009

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková